



ବୁଦ୍ଧନେଶ୍ୱର, ୨୦୨୩, ଅପ୍ରେଲ ୨୯

ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଗର ମମତା ଯା' କୁବେ ଜନମି ନାହିଁ, ତାକୁ ଯଦି ଝାମା ଗଣରେ ଗଣିବା ଅଞ୍ଚାମା ରହିବେ କାହିଁ

ଅର୍ଥାତ୍ କଷ୍ଟକାଳୀଙ୍କ ୨୫



ଟାଇମ୍

ଜାତିହାସରେ ଆଜି ଦିନ

ଆଜିର ଦିନରେ ବିଶ୍ୱ ଜାତିହାସରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଓ ଦୁର୍ଗତିମାନ ଘୟିଛି । ବହୁ ବରପୁତ୍ର ତଥା ପ୍ରଖ୍ୟାତ କଳାକାର ମଧ୍ୟ ଆଜି କନ୍ଦୁ ହୋଇରୁଛି । ଆଜିର ଦିନରେ ଜାତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ କ'ଣକ' ଶତଶା ଉପରେ କିମ୍ବା ଏକାକ୍ରମ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା ।

❖ ଓହାଯୋର କଳାଯେ ନିକଟମୁଁ ଚିତ୍ରିତ୍ବାକାରେ ବହୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଥମ ଗରିଲା କୋଲୋରା କନ୍ଦୁଲାଭ କରିଥିଲା (୧୯୪୭)

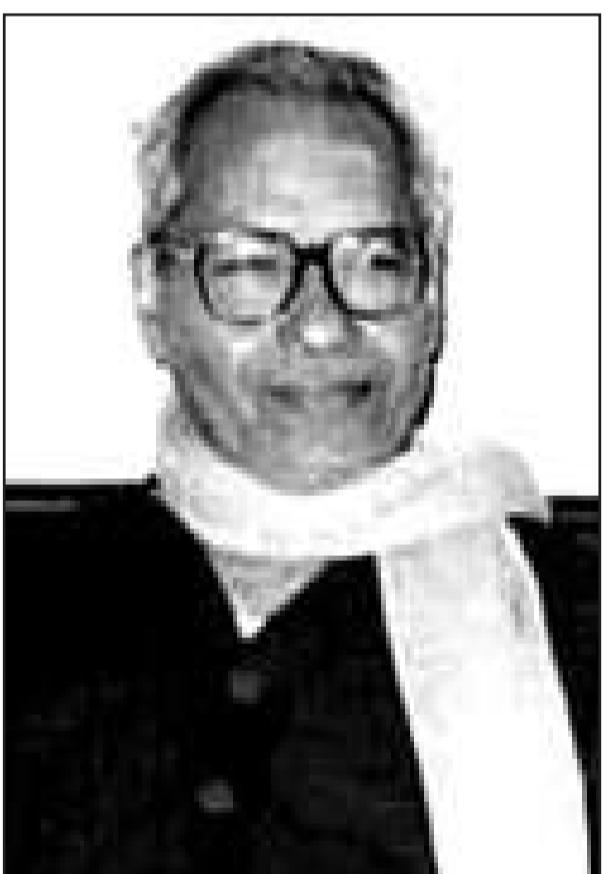
❖ ଆପଣାନିଷାନର ମଧ୍ୟରେ କଳାକାର ସରକାର ମୁଖ୍ୟ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତିନି ରବାନା ରାଶ୍ୟପତି ନିମିଦ କାରଜାଇଲୁ କ୍ଷମତା କ୍ଷମତା ହାତାନ୍ତର କରିଥିଲେ (୧୦୦୧)

❖ ହତସନ ନଦୀ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ତ ଲିଙ୍କନ ରନେଲ

❖ ସର୍ବବାଧାରଣଙ୍କ ଯାତାଯତ ପାଇଁ ଖୋଲା ଯାଇଥାରେ (୧୯୫୩)

❖ ବଳ୍ମନର ବାଣେନବର୍ଗ ଗେଟ ଖୋଲିଥିଲା, ଏହା ଦାର୍ଢି ମାତ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ହୋଇ କରିଥିଲା (୧୯୮୯)

ପଲ୍ଲୀ କବି ନନ୍ଦ କିଶୋର ବଳ



ଓଡ଼ିଶା ସହିତ୍ୟର ପ୍ରାଚ୍ଯ- ଆଧୁନିକ କାଳରେ ଜଣେ ନବି ଥିଲେ । ସେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଚ୍ଯପଲ୍ଲୀ ଉପରେ କାବ୍ୟ ରଚନା କରିଥିବାରୁ ପାଇଁ ପଲ୍ଲୀ କବି ବୈଳି ସମେଧନ କରାଯାଏ ।

ସେ ଓଡ଼ିଶାର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁସୁମପୁର ଗାଁର୍ଥରେ କରିଥିଲେ । ପଟକା ନାମ ଥିଲା ଉଚ୍ଚନାନ୍ଦ କେନା ଓ ମାତାଙ୍କର ନାମ ହିରଣ୍ୟୀ ଦେବୀ ।

ଶୈଶବରେ ସେ "ରାଧାନନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ" ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ ।

ପିତାଙ୍କ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର କରିନେବା ପରେ ସେ ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ବାଲ୍ୟ

କଲିଙ୍ଗପୁର ଗାଁର୍ଥରେ କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ

ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥାରେ । ଏହି କାବ୍ୟରେ ବାରମାର ଗର୍ଭ ଓ ବଦି

ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ଦେହ ଖରାପ ହେଉଥିଲା । ଏହି କାବ୍ୟରୁ ସେ ସେଇକୁଠ ଅଭସର ନେଇ ଗାଁରେ

ରହିବାକୁ ପ୍ରିୟ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତିକ୍ଷା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପୁନର୍ବର୍ଣ୍ଣର କଟକ

କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ କାବ୍ୟରେ

ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥାରେ । ଏହି କାବ୍ୟରେ ବେଶ ପ୍ରକଳିତ ।

ଏହି କାବ୍ୟରେ ବେଶ ପ୍ରକଳିତ ହେଲେ ।

ଏହି କାବ୍ୟରେ ବେଶ ପ୍ରକଳି

କର୍ମ ନିବୃତ୍ତ / ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ / ଆହ୍ଵାନ (୨/୪) !



ପଞ୍ଜ କୁମାର ପାଣଗ୍ରାହୀ

ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞ ସେବାନିଦ୍ଵାରକୁ ମାନସିକ ପ୍ରଗତିରେ ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ କରି ରଖୁଥାଏ ପଛରେ ହରିଛି ସାଂଗ୍ରାମିକ ଶତ୍ୟାନ୍ତରାଜୀକ ଉପାୟ ଯାହା ଅବଳମ୍ବନ କରି ଶାସନ ଚଳାଇଛନ୍ତି ନର ରକ୍ଷାସରଣ । ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବାପାଇଁ ନାହିଁ କ୍ଷମତା ଆଜିର ଏହି ବାଳୁତ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଠ ନିର୍ବୋଧ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବ ପିତିଙ୍କର । ତେଣୁ ବରିଷ୍ଟଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠତାର ବ୍ୟାପକତା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଏକ ଦୃଢ଼ ସଂକଷ୍ଟ ଭିତିରେ ଏକାତ୍ମିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିବାକୁ ହେବ ଆଜି ସମୟରେ । ମଣିଷ ସାଂପାରିକ ଜ୍ଞାନପ୍ରାୟ ହେବା ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଶେଷମଧ୍ୟ ଭାଗ (ଅବସର) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନରେ କେତେଯେ ଝଡ଼ଖା ଦେଇ ଗତି କରି ନିଜର ଓ ପରିବାର ତଥା ଭିକ୍ଷ୍ୟ ପିତିଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କ'ଣ ସ୍ବର୍ଗ କରିବାଲେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥାଏ ଯାହା ଅପ୍ରାୟ ମଣିଷଙ୍କୁ ସହଜରେ ଅନୁମୋଦ ଦୁହେଁ । ବ୍ୟାପକ ସାମାଜିକ ରାତି ନାତି ତଥା ସୁଖ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମଣିଷ ନିଜକୁ ତଥା ନିଜର ସର୍ବଦିକ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜଳାଳି ଦେଇ ପ୍ରତି ପୌତ୍ରଦିଙ୍କ ପାଇଁ କେତେଯେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁ କ'ଣ କ'ଣ କରି ଝଲିଥାଏ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜେ ତାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦାହରଣ । ଜୀବନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ସବୁ ବିଷୟକୁ ଆଲୋଚନା ନକରି କେବଳ କେତେକ ବିଷୟ ଉପରେ

କରିଥା'ଟି
ଆମେ ଆଜି
ବା ବିଗର !
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷ
ପଦର ଗୁହଣ
ନିମ୍ନରେ ଥିବା
ନାଗରିକ ।
କ୍ଷେତ୍ରରେ
ହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଜଣେ ତଡ଼ର
ମନ୍ଦ ସେକଥା
ଥିବ ଆପଣଙ୍କୁ
ଶୁଣୁ ଆପଣ
ର, ନିରୋଳା
ଦୂରୁତି କରି
ବନର ସମସ୍ତ
ମଧ୍ୟ ଯେତିକି
ହାଜନଥା'ଟି
ଯାଏଁ ନିଜ
ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଗୁଣ ଧନ
ଥାଏ । ଏହି
ହରଣ ଦେବା
ପାଇଁ ଯୋଗର
ଆଜି ସମୟରେ ଚଙ୍ଗୁ ହିଁ ସର୍ବସ୍ଵ ବୋଲି
ବିଗର ରହିଛି ସମସ୍ତଙ୍କର । କେବଳ ସେହି
ତଡ଼ର ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କର ବର୍ଷ ବର୍ଷର
ଷଢ଼ୟନ୍ତର ଫଳାଫଳ ଯେ ସାଧାରଣ ମଣିଷଙ୍କୁ
ଏମିତି କରିଦିଆ ଗଲେ ସେମାନେ ଆପେ
ଆପେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତାଧନ ହେବାରେ
ଲାଗିବେ । କେମିତି ? ବିଗର କରି
ଦେଖୁବା...ପ୍ରାୟତଃ କାହାର ହେଲେ କୌଣସି
ଧାରଣା ନାହିଁ ଯେ କଙ୍ଗ ଆସେ କେଉଁଠୁ !
ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଉପାଦକ କିବ ? ଟିକିପ ଦିଅନ୍ତି
କେଉଁମାନେ ? ଦେଶର ବିକାଶ ହୋଇଥାଏ
କେମିତି, କାହାପାଇଁ ? ଆପଣଙ୍କୁ କଥାଟି
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଲୋଚନା ଭଳି
ଅନୁଭବ ହୋଇଥିବ, କାରଣ ଯେହେତୁ ଆପଣ
ହୁଏତ ତାହା ବିଷୟରେ ସମ୍ମର୍ଶୀୟ ଅଭିଜ୍ଞ ବୋଲି
ଭାବୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ନିଜେ ଯାହା ସବୁ ଦେଖୁ ଶୁଣି
ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । କି'ତ୍ତୁ ଭୁଲି ଯିବାକୁ
ହେବନାହିଁ ଯେ ଯାହା ସବୁ ସାମାଜିକ ବିତ୍ତିକା
ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ତଡ଼ର
ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ବିପରୀତ ମୁଖ୍ୟ ଚେତନା ଯାହାର
ତାତ୍କାଳି ସତ୍ୟ ପରିରକ୍ଷିତ ଦାହାର ବିପରୀତ
ଦିଗରେ ଯାହା ସବୁ ଆପଣ ଜ୍ଞାନଟି ନାହିଁ ।
ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଲାଗିବ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ ଯେ
ତାହାର ବାସ୍ତବ ସତ୍ୟ କ'ଣ ଆଉ ଆପଣ
କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ?!

(୭)

ପଞ୍ଜାଙ୍କ କୁଣ୍ଡାର ପାତ୍ରଗୁହା
ସୌମ୍ୟାଳ ଫୋରମ (ଭାରତ)
ଛିତ୍ରପୂର, ଗଂଜାମ-୭୭୧୦୨୦
ଇତିଭାଷ.: ୯୪୩୭୩୩୭୪୯୧୩.

ହେ ପାନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥିର ରଖ



ଉତ୍କଳାନନ୍ଦ ଅଜୟ କୁମାର ବେହେରା

ବ୍ୟଗୁଣ ସଂରଚନାରେ ଲେଖନାହାନ୍ତି ବା
ଲେଖନୁଥିଲେ ତାହା ସାର୍ଵଜନିକ କରାଯାଉନାହିଁ ।
ଏହି ଗୋପନ ଉପରେ ଏ ବିଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶପ୍ରାଣ ଘାଡ଼କ । ହୀଠ ନଯାଇ ଧୂରେ
ରେ ତାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାନବ ଶରୀରରେ
ଦଖାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷଙ୍କ
ତୁମ୍ଭପଳ ମୂଳ ତେବେରୁ ଚିକିତ୍ସା ହେଉଥିଲା
ଥାଏ । ଏବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲୁପ୍ତ କରିବା
ଦଖାଦେଇଛି । କେହି ଯଦି ଏପରି ଆଶ୍ରମ
ଯାଇ କରୁଛନ୍ତି ତାର ମୂର୍ଖ ପଢ଼ିର ଦ୍ରବ୍ୟ
ଗ୍ରହ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶୋଧନ ଠିକ ଭାବରେ
ହାଜାଇଛି କି ନାହିଁ କେହି ଜାଣିବା ବାଚନାହିଁ ।
ହାପରେ ଧାତବ ଲବଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଆୟନବି ଆଶ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ
ବାରା ଚିପ ଲେଖାରେ ସୌଦାଗରା ନାମରେ

ଅମୃତ ଦୀପ୍ତି ସନ୍ତାନ ତୁମେ,
ମରଣ ତୁମର କାହିଁ

ଗ୍ରୀବଦରଗତରେ ଜୟନ୍ତୀ ଥିଲା - 'ଦେହ ବନ୍ଧୁଙ୍କେ
ନିଶ୍ଚ ମନ୍ତି, ସଂସାର ନୁହୁଁ କାହାରି । ବୃକ୍ଷର ତଳେ
ଜୟନ୍ତୀ ଥିଲା, ପଥକୁ କ୍ରିତି ବଦିଯା ଫୁଲକୁ କ୍ରିତି ଶ୍ରୀ
ସତି, ସେ ଚୂଷ ନୁହୁଁ କାହାରି' । ଏହା ଅଭିସଂଖ୍ୟାବିତ
ସତ୍ୟ । ମୋହାରୀ ସଂସାରରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ
କର୍ମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ କଢ଼ିବି ନେଇଥିବା । ଆମ
ସମସ୍ତରେ ଜୟନ୍ତୀ ନାବନ ସାଧକ ଥିଲୁ ମୋ
ବାପା ଶରବା ପ୍ରସାଦ ସ୍ଵାର୍ଗ । ଜାବନକୁ ସେ କେବଳ
ବଞ୍ଚ ନାହାନ୍ତି, ଜାବନକୁ କେବଳ ସେ ସାଧୁ ସାଧୁ
ପରିଶେଷରେ ଜୟନ୍ତୀ ପ୍ରସ୍ତି ହେଲାଇଛି । ଜୟନ୍ତୀ ତେଳେ
ଲୁଣ ସଂସାର ଓ ସାଧାନିକ ଦିନିତି ପ୍ରତିପଦନ ସହ
ସର୍ବଜନନ ସାଧନା ବ୍ୟାଗ କିମର ଦିବ୍ୟକୁ ପ୍ରସି ବା
ଦିବ୍ୟ ଜାବନ ଲାଭ ହେଲାପରି ସେ ତା'ର ଯାଥୀ
ପ୍ରତାଙ୍ଗ ଥିଲୁ । ମନେପର୍ଦ୍ଦ ଏକ ବେଦ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
ଦର୍ଶନ ଧାର୍ତ୍ତିତେ - 'ସ ଜାତେ ଯେନ ଜାତେନ
ସତି ବଶି ସମ୍ମାନିତିତା । ପରିଜ୍ଞାନ ସଂସାରେ ଦୃଢ଼
କୋବା ନ ଜୟତେ ।' ଦୁର୍ଲଭ ମନ୍ତ୍ର ଜାବନର
ସଫଳତା କର୍ମ ଉପରେ ହି ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ଏ
ସଂସାରରେ କେତେ କର୍ଷ ଜାବନ ଧାରଣ କରାଗଲା
ତହ୍ରାକେବେ ହେଲେ ଜାବନର ଦୂର୍ମାନ୍ଦିନ ମାପାରି
ଯେତିକାମାରେ । ନିଜ ପୁରୁଷ ଲେଖନୀ ବ୍ୟାକିନ୍ଦର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଶ୍ୱାସ ରୁଷ ସାଧାରବଦା କର୍ମତ୍ୱର ଓ
ଆଦର୍ଶାୟ ଜାବନଯାପନ କରିବା ହେଉଛି ମନ୍ତ୍ରିତ
ମାନବିକତାର ପରିଚୟ । ମୁଁ ଲେଖୁଗା ବ୍ୟାକିନ୍ଦର
ହେତୁକିମେବେ ଜୟନ୍ତୀ ଶାରୀପ୍ରାଦ ସ୍ଵାର୍ଗ ଏହିପରି
ଏକ ଜାବନର ମୁଣ୍ଡିତ ପ୍ରତାଙ୍ଗ ଥିଲୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ରାୟ
ବାକ୍ତିତ୍ବ ମନେପର୍ଦ୍ଦ ଏକ ହରି ଧାର୍ତ୍ତି - 'ଅବଶ୍ୟ
ଜାବନ ଅର୍ଥୁମାଦା ଦେହ ଧରି କିମି ପାଇବ ହାହି ।'
ଯଥାର୍ଥେ କୁହାଯାଏ ବାକ୍ତିତ୍ବ ବ୍ୟାକିନ୍ଦର ପରିଚୟ
ବାକ୍ତିତ୍ବ ରୁଷ ହୁଏ ପ୍ରତିଭା, ଉକ୍ତାଶ୍ରୀ ସାତମ୍ବୀ
ଜଣକର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଉକ୍ତାଶ୍ରୀବାନ୍ଦିନିକାଙ୍କ ଜାବନକୁ ସେବା
ମନେତାବ ସମ୍ବନ୍ଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଜାବନକୁ ନରେ
ମହିମା । ସମ୍ବନ୍ଦ ଏକ ପ୍ରମାଣ ଜାବନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ମକ
ବିବାହିତ ଭିତ୍ତି ପ୍ରକାଶ ହେଲାଇଥା । ପ୍ରେମିଜୀବିନ୍ଦୁମାନ
ବାକ୍ତିତ୍ବ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଶାରୀପ୍ରାଦ ସ୍ଵାର୍ଗ
ଶାରୀପ୍ରାଦ ସ୍ଵାର୍ଗକୁ ଜୟନ୍ତୀପରିଷ୍ଠ୍ରୀ ଜିଲ୍ଲା
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉତ୍ତରପୁର ଗ୍ରାମ । ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ଆମ ମାନ୍ଦ୍ରା ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିପାରିଛି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ମକରେ ସାଧୁତା ପ୍ରତିପଦନ କରିପାରିଛି
ମାନବାବ୍ୟ ମୂର୍ଖବେଶ ଜାବନ ବଞ୍ଚନର କଳିମିତା ।
ତାଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୋଟାପ୍ରାଦ ଶିକ୍ଷା,
ନାତ୍ରୁଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିକା, ଭାବା ସେନାଗା ସ୍ଵାର୍ଗ ଓ ଭିତ୍ତିର
ବର୍ତ୍ତନ ଜୟନ୍ତୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କେତେ ଏକ ଆନନ୍ଦାୟ
ସମାଜରେ । ଅଞ୍ଜି ବାପାଙ୍କ ଅବର୍ଗନିରେ ମୋ ମାତ୍ରା

କରିଛନ୍ତି । ସେଥୁରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି
ଯେ ଯଦି ଭାରତ ଜୀଳଶ୍ଵର ସଂସଦୀୟ
ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସ୍ଥାକୀର କରେ ତେବେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ
ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଭ୍ରାଷ୍ଟାର କୃତି ପାଇବ ।
ନିର୍ବାଚନ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭ୍ରାଷ୍ଟାରକୁ ନିଯମନଶ
କରିଛେବ ନାହିଁ । ୧୯୪୮ ମିହିରେ ବିଶ୍ଵ
ଲୋକେ ଶ୍ରୀ ମାନବେନ୍ଦ୍ର ରାଯ୍ ପାଠିର
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପଲିଟିକ୍' ନାମକ ଏକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା
କରିଥିଲେ । ସେ ବିଶ୍ଵର ବହୁ ଦେଶର
ସମ୍ବିଧାନକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଏହି ପୁସ୍ତକ ରଚନା
କରିଥିଲେ । ସେ ସମ୍ଭବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ
ଭାରତର ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁଫଳ ସେତେବେଳେ
ମିଳିବ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣ ଜ୍ଞାପତ
ହୋଇ ଏହାର ମୂଲ୍ୟକୁ ହୃଦୟଜୀବାନ କରିବେ ।
ଶ୍ରୀ ମାନବେନ୍ଦ୍ର ଏ ସମୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି
ଯେ ଭାରତରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସମୟରେ ପରିକ୍ଲିନ୍
ଏକୁକେସନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏକ ସଭାରେ ତାଙ୍କୁ
ପ୍ରଶ୍ନ କରାଗଲା ଯେ ଭାରତରେ ଶତକତ୍ତା
ପଚାଶ ଭାଗ ନିରକ୍ଷର । ସେମାନଙ୍କୁ ଏ
ସମୟରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କିପି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ
ପାରିବ ? ଶ୍ରୀ ଏମ. ଏନ. ରାୟ ଏହାର ଏକ
ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଶରସ୍ଵ,
ସମ୍ବନ୍ଧକ ଭର କ୍ଷମତାଙ୍କ ଜ୍ଞାବକ,
ଭକ୍ତିକ୍ଷେପ ଭର ସମ୍ବନ୍ଧକ କ୍ଷମତାଙ୍କ
ରହିଥିଲା । ଏହି ରାସ୍ତା ସୁଦ୍ଧା

ଶ୍ରୀମତୀ ଗନ୍ଧିଜୀ ଏକାଦ୍ରା କେହି ମୁଁଆ କାହା ଦୁଃଖାଭାଷି : ୧୦୭/୩



ସର୍ବଶାନ ଛମେରା

ଅଧିକାର ମିଲିଲା । ନେସନାଳ ଆସେମି ପାଇଁ
୧୯ଲକ୍ଷ ୧୯ଜାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭୋଗ ଦେବାର
ଅଧିକାର ମିଲିଲା । ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ କୌଣସି
ସଂଘର୍ଷ ଜନଜାଗରଣ ବିନା ଆମ ଦେଶରେ
୧୯ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁରୁଷ ଭୋଗ ଦେବାର
ଅଧିକାର ମିଲିଲା । ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ
୧୯୪୦ରେ ଭୁରୁଷ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣୀଙ୍କୁ
ଭୋଗ ଦେବାର ଅଧିକାର ମିଲିଲା । ଭାରତରେ
ଜନସାଧାରଣମାନେ ଜଳଣ୍ଡର

SCSI-LARGE-SIMPLE-CLASS

ପାର୍ଲିମେନ୍ଟର କ୍ଷମତା ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କଲେ । ୧ ୭୮୮ ରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସମୟ ଜନତାଙ୍କର ମାତ୍ର ଚାରି ପ୍ରତିଶତଙ୍କ ଭୋଟ ଦେବାର ଅଧିକାର ମିଳିଲା । ୧ ୮୯୭ ରେ ସେମାନେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁଧାର ପାଇଁ ନୂତନ ଆଜନ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଜନ ବଳରେ ଦେଶର ସମୟ ଜନତାଙ୍କର ଦଶ ପ୍ରତିଶତଙ୍କ ଭୋଟ ଦେବାର ଅଧିକାର ମିଳିଲା । ଏହାପରେ ୧ ୭୭ ଓ ୧ ୮୮୭ ରେ ଏହାର ସାମା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ୧ ୯୧୮ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦେବାର ଅଧିକାର ମିଳିଲା । ମହିଳାମାନେ ଏହି ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ସ୍ଵର ଉତ୍ତରୋଳନ କଲେ । ପରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ୨୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଭୋଟ ଦେବାର ଅଧିକାର ମିଳିଲା । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ୧୮ ବର୍ଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ୨୧ ବର୍ଷରେ ଭୋଟ ଦାନ ଅଧିକାରର ତାରତମ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ସମାଲୋଚନା କଲେ । ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ ଚାର୍ଜ୍‌ଆଲୋଚନା ହେଲା । ଏହି ପାର୍ଟିକ୍ୟ କାହିଁକି ? ବରିଷ୍ଠ ସାଂସଦମାନେ ମତ ଦେଲେ ଏହା ଏକ ପ୍ରୟୋଗ (ଏକୁପେରିମେଣ୍ଡ) କରାଯାଉଛି । ଏହା କେତେଦୂର ସପଳ ହେବ, ତାହା ଭବିଷ୍ୟତ କହିବ । ଏହି ଏକୁପେରିମେଣ୍ଡ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଚାଲିଲା । ଶେଷରେ

୨ ୯ ୮ ରେ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନେ
୧ ୮ ୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଭୋଗଦାନ କରିବାର
ଧୂକାର ମିଳିଲା । ସୁଦ୍ରାର୍ଥ ସଂର୍ଵର୍ଥ ଓ ଶତତ
୨ ଜନଜାଗରଣ ଫଳରେ ଏହି ଗଣତନ୍ତ୍ର
ସଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ୯ ୯ ୪ ରୁ
ବ୍ୟାଗମ ହୋଇଥିବା ଜନଜାଗରଣର ସୁଫଳ
୧ ୯ ୮ ୮ ରେ ମିଳିଲା । ଦାର୍ଢା ସାତ ଶହ ବର୍ଷ
ଫଳ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଏହା ଏକ ଏତିଥୀସିକ
ବନ୍ଦମେପ । ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣ ଗଣତନ୍ତ୍ରର
ଫଳ୍ୟ ଛୁଦିଯାଇଗଲେ । ଫଳରେ
ସଠାରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁଗାରୁ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ
ରୁଚି ।

ମାମ ଦେଶରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଏପରି
କୌଣସି ଜନଜାଗରଣ ହୋଇନାହିଁ ।
ଏବୁପ୍ରଥମେ ୧ ୯ ୧୦ ରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ମାଣ୍ଡେଗୁ
ଚମ୍ପପୋର୍ତ୍ତ ପ୍ରାୟନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା
ରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଦେଶରେ ୨ ୪
କଟି ଜନସାଧାରଣ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ
ଦେଶରେ ୨ ୪ କଟି ଜନସାଧାରଣ ଥିଲେ ।
୨ ୫ ମୁକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ (ଫ୍ରେଡାଲ ଶାସନ
ବର୍ତ୍ତି) ଥିଲା । କାଉନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅପ ସେବେ ପାଇଁ
୨ ୬ ୦ ୦ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦେବା

A portrait photograph of a middle-aged man with dark hair and a well-groomed mustache. He is wearing a light pink, short-sleeved button-down shirt. The background is a plain, light-colored wall.

ଶୁଭଜାପି : ୧୯୮୭ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୮୭

ଶୁଭଜାପି

ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପରି ଗଣତନ୍ତ୍ର ସମୟରେ
କୌଣସି ସଂଗ୍ରହ କିମ୍ବା ଜନଜାଗରଣ କରି
ନାହାନ୍ତି । ଭାରତର ଜନସାଧାରଣ ଗଣତନ୍ତ୍ର
ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କରିନାହାନ୍ତି ।
ଏଣୁ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୂଲ୍ୟକୁ ହୃଦୟଜୀମ କରି
ନାହାନ୍ତି । ଇଂଲଞ୍ଚର ଜନପଦ ଏହି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ
୧୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଭାରତରେ ଏହା ହୋଇ ନଥୁବା ଯୋଗୁଁ
ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସୁଫଳ ଆଜି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଇଂଲଞ୍ଚର ସଂସଦୀୟ ପ୍ରଶାଳାକୁ ଭାରତର
ଡତ୍ତକାଳୀନ ନେତାମାନେ ସମାଲୋଚନା
କରିଥିଲେ । ୧୯୦୮ ମସିହାରେ 'ହିନ୍ଦୁ
ସ୍ଵରାଜ୍ୟ' ପୁଷ୍ଟକରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଇଂଲଞ୍ଚର
ସଂସଦୀୟ ପ୍ରଶାଳାକୁ ଭାରତରେ କର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।
ଯଦି ଏହା ଭାରତରେ ଲାଗୁ କରାଯାଏ ତେବେ
ଭୋଟର ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା (ବେଶ୍ୟା) ପରି
ହେବ । ଭୋଟମାନେ କିଣାବିକା ହୋଇଯିବେ
। ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁଫଳ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି
ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ କନ୍ତୁବର୍ଜା
ରାଜଗୋପାଳକାରୀ ୧୯୯୨ ଅଗରେ ନିଜର
ଜୀବନୀ ସମୟରେ ଏକ ପୁଷ୍ଟକ ରଚନା

